

BRAȘOVUL ÎN O SUTĂ DE POEZII

Antologie concepută și alcătuită de
NICOLAE STOIE

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BRAȘOV

BRAȘOVUL ÎN O SUTĂ DE POEZII

Antologie concepută și alcătuită de
NICOLAE STOIE

***Proiect finanțat din bugetul
Municipiului Brașov***

CONTENTS

CUVÂNT ÎNAINTE	5
NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI.....	7
ANDREI MUREȘANU (1816 – 1863)	
I. UN RĂMAS BUN DE LA BRAȘOV	11
MIHAI EMINESCU (1850 – 1889)	
II. ÎNVIA -VOR VOEOZII!.....	13
MARIA BAIULESCU (1860 – 1941)	
III. PLOI DE TOAMNĂ.....	14
GEORGE COȘBUC (1866 – 1918)	
IV. PE TÂMPA.....	15
ȘT.O. IOSIF (1875 – 1913)	
V. SĂRBĂTOARE.....	16
(A. Pann)	
VI. ICOANE VECHI	17
ION MINULESCU (1881 – 1944)	
VII. ACUARELĂ.....	18
ECATERINA PITIȘ (1882 – 1963)	
VIII. SONET	20
I. AL. BRAN-LEMENY (1886 – 1954)	
IX. LUI ȘT.O. IOSIF	21
LUCIAN BLAGA (1895 – 1961)	
X. ORAȘ VECHI	23
XI. ÎNCÂNTARE.....	24

GHERGHINESCU VANIA (1900 – 1971)	
XII. CROCHIU	25
SZEMLÉR FERENC (1906 – 1978)	
XIII. RĂMAS BUN	26
XIV. ÎNTÂLNIRE	28
GEO BOGZA (1908 – 1993)	
XV. DE VORBĂ CU M. BLECHER.....	29
AUREL MARIN (1909 – 1944)	
XVI. CLOȘCA CU PUII DE AUR.....	31
EUGEN JEBELEANU (1911 – 1991)	
XVII. TROIȚĂ.....	34
XVIII. SONET PROVINCIAL.....	35
IX. TURN MEDIEVAL	36
VASILE COPILU CHEATRĂ (1912 – 1997)	
XX. CRONICĂ BRAȘOVEANĂ.....	37
XXI. COBORÂND DE PE TÂMPA	39
ION SASSU DUCȘOARA (1915 – 2000)	
XXII. BĂTRÂNUL PIN	40
ION POTOPIN (1916 – 1998)	
XXIII. ÎȚI MULȚUMESC!.....	41
GRIGORE COJAN (1917 – 2005)	
XXIV. BALADĂ CORESIANĂ.....	42
ȘTEFAN STĂTESCU (1917 – 1989)	
XXV. MĂȘTILE	43
XXVI. CASTELANELE	45
ȘTEFAN BACIU (1918 – 1993)	
XXVII. ȘCHEII BRAȘOVULUI.....	46
XXVIII. GHID DE „TOUR”	47
XXIV. PEISAJ DE IARNĂ LA BRAȘOV.....	50
ION BURCĂ (1918 – 1996)	
XXX. TREC MAI RAR.....	51
VERONA BRATEȘ (1922 – 1991)	
XXXI. POARTA ORAȘULUI	53
EMIL MANU (1922 – 2005)	
XXXII. BRAȘOV	54

XXXIII. EV MEDIU LA BRAȘOV	55
ION LUPU (DAN ORGHIDAN) (1925)	
XXXIV. PENTRU FOAMEA OCHILOR	56
XXXV. CUȚITUL ZILEI DE MÂINE	57
RADU CÂRNECI (1928)	
XXXVI. CĂUTĂTORII DE TĂCERI	58
LORA CASCĂ BORCOMAN (1929 – 2007)	
XXXVII. AUTOBIOGRAFIE	60
ANGHEL DUMBRĂVEANU (1933)	
XXXVIII. INTRAREA ÎN CETATE	62
IOAN VICTOR PICA (1933 – 2004)	
XXXIX. SCHITUL	63
XL. CHEMAREA BRAȘOVULUI	65
ION TOPOLOG (1933)	
XLI. DEALUL MELCILOR	67
FLORENȚA ALBU (1934-2000)	
XLII. RĂSFRÂNGERE DE DEMULT	72
GEORGE BOITOR (1934 – 1976)	
XLIII. CORESI	74
VALERIU BUCUROIU (1934)	
XLIV. CETATEA BRAȘOVULUI	76
HANS SCHULLER (1934 – 2003)	
XLV. NOU CARTIER BRAȘOVEAN	77
DUMITRU BĂLĂIEȚ (1935)	
XLVI. CORESIANĂ	78
DANIEL DRĂGAN (1935)	
XLVII. PEISAJ CU ORAȚIE	79
NICOLAE LABIȘ (1935 – 1956)	
XLVIII. PE TÂMPA	82
LENDVAY ÉVA (1935)	
XLIX. UMBRA MUNTELUI	83
GEORGE SAVIN (1935)	
L. BRAȘOV	84

GHEORGHE PĂȘESCU (1936)	
LI. SFÂRȘIT DE TOAMNĂ PE WARTHE.....	86
STELLA VINIȚCHI RĂDULESCU (1936)	
LII. LUMINA DE PE STRADA MEA.....	88
GHEORGHE ANDREI (1937)	
LIII. ECOU DE BALADĂ.....	90
MONA IUGA (1937)	
LIV. ELEGIA DOMNITEI.....	91
RUSTEM SEITABLA (1937)	
LV. BRAȘOVUL AUTUMNAL.....	92
VICTOR STEROM (1937)	
LV. CATEDRALA CENUȘIE.....	94
MIHAI DEȘELARU (1938)	
LVII. BALADA UNUI VIS.....	95
EMILIAN LUPU (1938)	
LVIII. TRENUL.....	97
ION LOTREANU (1940 – 1985)	
LIX. CONCERT ÎN BISERICA NEAGRĂ.....	98
NICOLAE STOIE (1940)	
LX. PE DUPĂ ZIDURI.....	100
LXI. STRADA SFORII, TOAMNA.....	101
DAN DESPAN (1942)	
LXII. DE PE DEAL.....	103
LXIII. TROIȚE.....	104
CONSTANTIN D. EUGEN MOGA (1942)	
LXIV. ZĂPADĂ.....	105
NICOLAE PRELIPCEANU (1942)	
LXV. GALAXIA CORESI.....	106
LXVI. ÎNAPOI DE LA BRAȘOV.....	108
APÁTHY GÉZA (1943 – 1976)	
LXVII. DESPRE TOAMNĂ, DESPRE PRIMĂVARĂ.....	109
IOAN GLIGA (1944)	
LXVIII. JUNII.....	111
ERMIL RĂDULESCU (1944 – 1992)	
LXVIX. ÎN ORAȘUL PRIMELOR GÂNDURI.....	112
LXX. ORAȘ PRINTRE NINSORI.....	113

LXXI. STRADA LUNGĂ.....	114
IOAN SUCIU (1945)	
LXXII. POEM BOEM CU TURN.....	115
EUGEN AXINTE (1946)	
LXXIII. DINCOLO DE LABIRINT	116
CLAUDIU MITAN (1946)	
LXXIV. ADOLESCENȚII DIN BRAȘOV	117
AUREL ȘOROBETEA (1946)	
LXXV. O, DA, CE MINUNAT FANDA	118
DINU FLĂMÂND (1947)	
LXXVI. PE VREMEA FERICIRII OBLIGATORII	120
IOAN POP BARASSOVIA (1947)	
LXXVII. MIȘCARE ATENTĂ	122
ȘTEFAN IOANID (1949)	
LXXVIII. STRADA CASTELULUI 57	123
LXXIX. EV MEDIU LA BRAȘOV	124
ANGELA NACHE (1949)	
LXXX. BRAȘOV	125
ION STANCIU (1950)	
LXXXI. BRAȘOVUL LA NOUĂSPREZECE ANI	126
PETRE BUCINSCHI (1951)	
LXXXII. TRIPTIC	129
THEODOR DAMIAN (1951)	
LXXXIII. MĂ DOR TĂLPILE DE CÂT DRUM.....	131
CHRISTIAN W. SCHENK (1951)	
LXXXIV. ORAȘUL MEU	132
MIRCEA BRENCIU (1953)	
LXXXV. SĂ NU IEȘIM DIN NOI CA DINTR-O CUȘCĂ	133
VIOREL SÂMPETREAN (1953)	
LXXXVI. ȘCHEII	135
ALEXANDRU MUȘINA (1954)	
LXXXVII. PAVILIONUL DE NOAPTE	136
LXXXVIII. ÎNTÂMPLARE XI.....	137

DANIEL PIȘCU (1954)	
LXXXIX. ORAȘUL MEU	138
XC. ÎNTÂMPLARE	139
OCTAVIAN SOVIANY (1954)	
XCI. OROLOGIU	140
IOAN VINTILĂ FINTIȘ (1954)	
XCII. SEARĂ DE IARNĂ	141
VASILE ȘELARU (1958)	
XCIII. PE DRUMUL VECHI	143
DOREANU MIRCEA (1959)	
XCIV. UN PIC DE CURAJ	145
ANDREI BODIU (1965)	
XCV. EXTRATEREȘTRII DIN VÂRFUL DEALULUI	146
XCVI. IERI	148
DAN MIRCEA CIPARIU (1972)	
XCVII. HANGIUL	149
DANIEL GIURMA (1975)	
XCVIII. PORTOCALA	152
ADRIAN LESENCIUC (1975)	
XCIX. TIGRUL LUI BORGES	153
SÎNZIANA MARIA STOIE (1990)	
C. DEASUPRA TURNULUI ALB	155

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Ideea acestei antologii (însoțită, acum, și de varianta ei trilingvă: engleză, germană și franceză) datează de pe la jumătatea anilor șaptezeci ai secolului trecut, când – în revista „Astra” – am inițiat și am gestionat (împreună cu regretatul Anatol Ghermanschi), rubrica „Brașovul poezilor – poezii Brașovului”, precedată de un „preambul” (cf. „Astra”, an. IV, nr.4/ 105, pag.8), ce urma să fie și „prefața” unei cărți cu titlu omonim. Rubrica însă a sucombat la scurt timp. Ni s-a reproșat că prea ne întorceam spre trecut, că poezii nu-și manifestau „entuziasmul clocotitor” pentru „realizările epocii”, că elementele „noului” transpăreau prea puțin din textele publicate. La antologie am renunțat din proprie inițiativă. Am realizat că, în condițiile impuse, n-am fi putut produce decât un „surogat”, câtă vreme din paginile unei cărți, pretențios și ambițios, intitulată „Brașovul poezilor – poezii Brașovului”, ne vedeam constrânși să ometem nume de referință: pe un Ștefan Baciuc, de exemplu, dar chiar și pe un Eugen Jebeleanu, care deja începuse să profeseze o atitudine „dizidentă”, ce avea să culmineze cu faimoasa-i ieșire publică de la nu mai puțin faimoasa Conferință Națională a Scriitorilor din 1-3 iulie 1981.

Și mai erau (sunt și astăzi) o mulțime de poeți brașoveni, cu totul remarcabili în contingentul lor (Victor Rath, Mircea

Respect p Brătucu, Horea Bottea, Marin Iordache și mulți alții), din păcate, acoperiți încă de vălul uitării, pe care „antologia” nu-i putea (nu i-a putut) include în sumar. Cu alte cuvinte, timpul și vremurile nu păreau a fi prielnice unui asemenea proiect. Dar ideea antologiei nu a pierit. Am reluat-o, cu vreo doi, trei ani în urmă când, prin intermediul binevoitoarelor pagini ale „Foi pentru Minte, Inimă și Literatură”, am lansat poeziilor brașoveni, și nu numai lor, provocarea de a mă sprijini cu texte adecvate noului titlu pentru care am optat, „Brașovul în o sută de poezii”, mai puțin „orgolios” și mai ușor de ilustrat într-un număr mai restrâns de pagini. În paralel, am purces la parcurgerea bibliografiei. În primul rând cărțile poeziilor brașoveni, dar și cărților acelor poeți care, într-o perioadă sau alta a existenței lor, au avut tangențe cu Brașovul. Cărților le-am adăugat revistele literare, celelalte periodice apărute de-a lungul anilor la Brașov și păstrate în colecțiile Bibliotecii Județene „George Barițiu”. Au fost „inventariate” 500 de texte, dar au fost reținute doar „poeziile” capabile să-l satisfacă și pe „degustătorul de literatură”. Procentul de reprezentare între numărul textelor acceptate inițial ca fiind „corespunzătoare temei” și numărul poeziilor antologate este, așadar, de **1 la 5**. *Criteriul de antologare* a fost **elementul referențial**, ca o încercare de a revela comunicarea „intimă” instituită între, cum ar zice A.I. Brumaru, „ființă și loc” de-a lungul timpului. N-au fost refuzate însă nici textele (un exemplu ar putea fi „Acuarelă” de Ion Minulescu) pe care memoria receptării colective le-a consacrat ca „brașovene” și nici poeziile semnate de autorii brașoveni care și-au câștigat notorietatea tocmai prin preocuparea de a da expresie lirică spațiului existențial. Numai că, din păcate, *criteriul elementului referențial* s-a dovedit, în unele situații, inoperabil, dacă nu cumva un impediment,

Respect pe suspectibil a deveni sursa unor „disproporții”. Căci, dacă toate cele o sută de poezii selectate ar fi avut ca „element referențial” Biserica Neagră, în mod firesc, se impunea schimbarea titlului antologiei. În consecință, pentru salvarea titlului, ce pare a fi o „găselniță bună”, grijii pentru păstrarea unei „cote valorice” acceptabile i s-a substituit, uneori, factorul extraliterar al „criteriului toponimic”, străduința de a reprezenta cât mai variat locațiile emblematice pentru Brașov...

Apoi, ideal ar fi fost ca numărul textelor și al autorilor să fie la paritate: **o sută de poezii – o sută de autori**. Avut, la un moment dat, în vedere, acest obiectiv ar fi creat situații de frustrare, ar fi fost o nedreptate față de (poate cel mai important poet al antologiei, din perspectiva „temei”), **Ștefan Baci**, brașoveanul din Arhipelagul Sandwici – Hawaii, pentru care nostalgia Brașovului, radiografierea cuvântului dor, au devenit componentele unei adevărate estetici a poeziei. Pe de altă parte, așa cum, de altfel, sugerează și titlul cărții, antologatorul textelor din „Brașovul în o sută de poezii”, a acordat între **poezie** și **autor** *prioritate „poeziei”*, ceea ce explică lipsa de sfială în a reține textele unor „anonimi”, dacă – într-un fel sau altul – acestea au „acoperit” vreuna din cerințele autoimpuse. Lor, antologia „Brașovul în o sută de poezii” le oferă, eventual, șansa supraviețuirii dincolo de pagina revistei sau cărții în care textul a fost tipărit pentru prima oară.

Ordinea poeziilor în antologie urmează însă autorii, dispuși cronologic, anume pentru a ilustra evoluția în timp a relației „ființă-loc” prin intermediul „poeziei”, modul în care Brașovul a fost receptat diferit de poeți diferiți, în diferitele perioade ale istoriei sale: de la Andrei Mureșanu și George Coșbuc până la contemporani, în total, **81 de poeți**. Scoaterea în evidență a poeziilor s-a făcut prin **numerotarea**

Respect p **textelor cu cifre romane de la unu la o sută**, dar și prin renunțarea la succintele (cu excepția anului de naștere și, eventual, al morții) date bio-bibliografice, celelalte precizări care, de regulă, îi însoțesc pe autori în asemenea cărți, pentru că *antologia* „Brașovul în o sută de poezii” nu este altceva decât o „poveste a Brașovului” spusă cu glasul șoptit al poeziei. Ea este, totodată, prima încercare bibliografică de a suprapune istoriei Brașovului, arhitecturii sale urbanistice, ea însăși inefabilă, o „altă arhitectură”, aceea a poeziei, doar aparent mai fragilă – aș zice –, cu gândul la celebrul aforism al lui Ion Caraion, potrivit căruia **o poezie bună durează mai mult decât un imperiu**. Și în paginile ce urmează există, spre mândria Brașovului, și câteva asemenea poezii!

NICOLAE STOIE

.....

ANDREI MUREȘANU
(1816 – 1863)

.....

I. UN RĂMAS BUN DE LA BRAȘOV

Sus la deal, ori jos la vale
În deșert privesc oftând,
Cătră bine nu văd cale,
Simt că soarta are-n gând
Să m-arunce-n munți cu gheață,
Ah, amara mea vieață!

Soare, lună, cerești stele,
Pre voi vă chem mărturii,
Spuneți greșalele mele,
Șters să fiu dintre cei vii
De-am făcut vreo strâmbătate
La dușman, amic ori frate!

Voi plântuțe tinerele,
Mielușei nevinovați,
Ce-ați fost sub grijile mele,
Spuneți, v-am dat să gustați,
Vrun venin din mugur verde,
Iarba de-fier, ce vă pierde?

În al tău leagăn firesc,
Nu-n deșert, că ești muntoasă
Încât ție nu-ți sosesc
Caldele soarelui rază,
Ce prin munți pustii se-așează

Rămâneți, baști învechite,
Ce ades vă cercetam.
Pe-a voastre ruini turtite,
Doamne, mult mai cugetam
Că asemenea ursită
Va fi mie rânduită!

Tâmpă, frumoasă Sioane!
Pe-al tău vârf când mă suiam,
Ca în nescari vii icoane
Tot ținutul revedeam!
Oar lăsa-m-a cruda soarte
Să te mai calc pân la moarte?

Oltule, vale frumoasă!
Mult voi fi ție dator,
De mi-i trece către casă
Ma, trecând, să nu m-omori!
Că dușmanii vor fi-n stare
Să nu-mi dea loc de-ngropare.

Brașov, 1840

.....

MIHAI EMINESCU
(1850 – 1889)

.....

II. ÎNVIA -VOR VOEVOZII!

Mândri voievozi, ce-nvie din a cronicelor bracuri,
Fac să tremure cetatea nedreptăților de veacuri:
Crainici răsbunării sânte, ce nu poate să-ntârzie,
Prooroci mărirei dalbe-a zilelor, ce vor să vie.

Dom regal, cu mândre surle, a lui Neagoe tesaur,
Pe Mihai ce adunat-ai în zenitul său de aur
Și slăviat-ai a lui Radu îndoită biruință
În a doua înviere s-ar putea să n-ai credință?

Juni semeți, cu surle-n frunte și cu zumzet de cimpoaie,
Scutură din letargie inimile ce se-ndoaie,
Împlini-se-va destinul, când sfărâma-vor buzdugane,
Dă vătăfi și-armași isbite, a cetății porți dușmane.

Învia-vor voevozii, rupând lanțuri de sclavie,
Surpând legi și privilegii de urgii, din temelie,
Și va fi stăpân Românul peste-a țărilor hotare,
Ce din vechi le străjiesește cu a doinii-nviforare.

Brașov, 1868 (text apocrif)

.....

MARIA BAIULESCU
(1860 – 1941)

.....

III. PLOI DE TOAMNĂ

Ploi de toamnă, reci și dese,
Din urzeală străvezie...
Atmosfera tristă țese
Valuri de melancolie...

Bolta cerului albastru
Împânzită e de jale,
Văzând iarna cea sihastră
Cum pornește-acum de vale.

Bruma rece o întrece;
Noaptea-ncet se furișează
Și cu sărutarea-i rece
Codrul îl îmbrățișează;

El gemând de aspra-i soarte,
Scurge lacrimile sale,
Când frunzișu-atins de moarte
Pică ofilit pe cale;

Ploi de toamnă-ucigătoare
În cadență rară plângeți
Și în suflet greu ne doare
Când nădejdea vieții-o stingeți...

În „Prometeu”, 1934

.....

GEORGE COȘBUC
(1866 – 1918)

.....

IV. PE TÂMPA

Un nor ivit către apus
Se urcă-n sus
Plutind ușor spre miază-noapte,
Dar umbra lui prin văi căzând
Acum întunecă pe rând
Livezi și vii și grâne coapte.

Văd drumuri albe-n zări senine.
La margini munți, prin văi coline
Și ca pe-o pânză zugrăvit
Orașu-n vale-adânc sub mine.

E pace-n cer și pe pământ,
Abia nestătătorul vânt,
Venit de peste munți, de-aiurea
Tot spune ce din veci a spus –
Și până-n văi, de-aici de sus
Se zbate-ncet doinind pădurea.

*(Din vol. „Poezii”,
București, Editura „Eminescu”, 1972)*

.....

ȘT.O. IOSIF
(1875 – 1913)

.....

V. SĂRBĂTOARE

Măreț amurg de sărbătoare
Domnește-n veselul oraș
Un nour arde-n depărtare
Ca un tăciune uriaș

Se-ntoarce lumea din Poiană
Călări, pe jos, boieri, norod
Aleargă o căruță-n goană
Din două salturi peste pod

Și râd, și chiuiesc, și cântă
Cei cari s-au grămădit în ea:
Vârtej de pulbere se-avântă
Când trec pe dinaintea mea!

Sunt bolnav, moartea mă-mbie
Și tot privesc la ei cu jind...
Și tot tresalt de bucurie
Când văd pe oameni chefuind.

În „Viața”, 1895

.....

(A. PANN)

.....

VI. ICOANE VECHI

Psalt înțelept, comoară nesecată
De basme bătrânești și vechi zicale,
Rapsod glumeț, iubit de mahalale,
Cari răsunau de cântece odată,

Ce-mi pasă dacă criticii de azi cată
În versul tău greșeli gramaticale!
Eu te slăvesc de dragul muzei tale,
Apusă azi cu lumea ei uitată.

Te văd blajin, muncind din greu, iar seara
Stai în cerdac, îți acordai ghitară
Cântai vreun psalm, vreo doină, mici balade...

De prin vecini, pândeau pe la ferestre,
Oftând în taină, tinere neveste
Și pe furiș îți aruncau ocheade....

În „Semănătorul”, 1904

.....

ION MINULESCU
(1881 – 1944)

.....

VII.ACUARELĂ

Claudiei Milian

În orașu-n care plouă de trei ori pe săptămână
Orășenii, pe trotuare,
Merg ținându-se de mână,
Și-n orașu-n care plouă de trei ori pe săptămână,
De sub vechile umbrele, ce suspină
Și se-ndoaie,
Umede de-atâta ploaie, Orășenii pe trotuare
Par păpuși automate, date jos din galantare.

În orașu-n care plouă de trei ori pe săptămână
Nu răsună pe trotuare decât pașii celor care merg ținându-se
de mână Numărând
În gând
Cadența picăturilor de ploaie Ce coboară din umbrele
Din burlane

Cu puterea unui ser
Dătător de viață lentă.
Monotonă,
Inutilă. Și absentă...

În orașu-n care plouă de trei ori pe săptămână
Un bătrân și o bătrână –
Două jucării stricate –
Merg ținându-se de mână...

*(Din volumul „Într-un bazar sentimental”,
Chișinău, „Hyperion”, 1992)*

.....

ECATERINA PITIȘ
(1882 – 1963)

.....

VIII. SONET

Pe culmea 'naltă, verde și pustie
De veacuri lungi stă jalnica Cetate
Cu ziduri vechi și turnuri dărâmate –
De fală strânsă – tristă mărturie.

Doi plopî bătrâni cu frunze argintate
De veacuri lungi îi țin tovărășie
Și-ngână-al nopții vis și feerie,
Vorbînd de morți uitați, din vremi uitate.

...Tu n-ai văzut, cum umblă despletită
În miez de nopți purtând pe cap cununa,
Domnița-n alb veșmânt învăluită?...

Depart-e-n vale miezul nopții sună
Sinistru, rar, clipită de clipită.
Stau plopîi muți și neclintîți în lună.

(Din vol. „Poezii”,
București, „Minerva”, 1909)

.....

I.AL. BRAN-LEMENY
(1886 – 1954)

.....

IX. LUI ȘT.O. IOSIF

Cufundător în oceanul veșnic
Al sufletului nostru genuin,
Cules-ai flori nostalgice și perle
Și străluciri de flăcări de rubin....

Ne-ai parfumat zefirul trist al doinei
Și ne-ai vrăjit sub ochi miros de fân,
Preot al dragostei nețârmurite
Iubirea ne-ai lăsat-o drept stăpân.

Ai fost gornist înaintaș de-alarmă
Și-nfiorându-ți cornul tău de aur
Te-ai înălțat – talaz – deasupra țării,
Ca un gigant cu aripi de balaur.

Ai sângerat, dar n-ai plâns niciodată,
Din chinul tău ne-ai hărăzit un port
Și-n volbura încăierării vaste,
Eroule, ne-ai fost întâiul mort.

În vuietul de clopote și goarne
Te-ai risipit himeric în neant,
Dar... va pluti etern deasupra noastră
Suflarea ta, în nimb de diamant...

În „Ritmuri”, 1929

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

#RESPECT Yourself